

Vi satser på likepersonarbeidet

...

Likepersonarbeidet har vært en del av forbundets historie nesten siden oppstarten for mer enn 30 år siden. Mens tjenesten i begynnelsen var initiert og drevet av enkeltpersoner og lag, har den gjennom årene blitt mer profesjonell. Og ja, den er et viktig tilbud i forbundet.

TEKST OG FOTO: Gunn Kvalsvik

- Tjenesten har alltid vært en viktig del av forbundets tilbud og svært mange har opp gjennom årene fått hjelp eller vært en ressurs for andre på denne måten. For å kvalitetssikre arbeidet ble det

etterhvert også satt ned et eget sentralt utvalg som skulle forankre tilbudet, forteller Hilde Valberg, nyvalgt leder i likepersonutvalget.

Hun har selv vært likeperson siden midt på 90-tallet og forteller at form og innhold har variert så lenge hun har vært med. Hilde forteller om en tjukk håndbok på 1990-tallet og om hvordan tilbudet blomstret enkelte steder, mens andre lag ikke hadde fokus på tjenesten.

I tillegg til Hilde består det sentrale utvalget, oppnevnt av landsstyret for perioden 2015 til 2017, av Aina Åsli Sódoma, John-Inge Karlsen og Wenche Solløst.

HVA, HVORFOR OG HVORDAN LIKEPERSON?

En likeperson i Personskadeforbundet LTN er et medlem som selv har erfaring som skadet, pårørende eller etterlatt. Tjenesten er basert på frivillighet og organiseres gjennom lagene. De siste årene har det blitt utviklet et kurstilbud som alle som skal praktisere tjenesten må gå igjennom.

- For å være likeperson må man ha grunnkurset. I tillegg må vedkommende godkjennes av styret i laget vedkommende tilhører, forklarer Wenche. Hun jobber til daglig i sekretariatet som regionsekretær sør-øst, har sittet i utvalget i to perioder og har vært med på videreutviklinga av kurstilbudet.

Kursmodellen forbundet har utviklet går over en helg og er et tilbud til både nye og erfarne likepersondeltakere.

- Målet med kurset er blant annet å bevisstgjøre personer på hvor man står i forhold til sin egen historie, siden det er avgjørende for hvorvidt man er klar for å påta seg likepersonarbeid, forklarer Aina, som er pårørende og likeperson.

I løpet av kurset går man gjennom alt fra gode samtalegrep, når en bør henvise videre til andre og hvorfor det er viktig å holde sin egen historie som et "bakteppe" i samtalen. Målet er å bevisstgjøre de som ønsker å bli likepersoner eller er det, den unike kunnskapen det faktisk er "å ha vært der selv".

FRA VENSTRE: Aina Åsli Sódoma, Hilde Valberg, Wenche Solløst og John-Inge Karlsen.

Vi jobber kontinuerlig med å øke kunnskapene der ute og å gi lagene et større eierskap til tjenesten og tilbudet.

Wenche Solløst

LIKEPERSONHÅNDBOK OG -TELEFON

For ytterligere å skape en felles forståelse for tjenesten er det nylig blitt utarbeidet en likepersonhåndbok. Boka er et uunværlig verktøy for likepersoner og andre i forbundet som er involvert i tjenesten, og inneholder viktig og nyttig informasjon, tips og råd.

- På det siste landsmøtet delte vi ut en likepersontelefon til hvert lag, slik at lagene lettere kan nås av hjelpsøken- de, sier John-Inge entusiastisk. Han har selv vært utsatt for en bilulykke, jobber til daglig som hjelpepleier og ønsker å bruke sine ressurser for å hjelpe syke og hjelpetrequende.

- Når alle telefonene er ferdig installert er hensikten å lage ei liste over telefon- numrene på vår hjemmeside. I praksis blir telefonene "et sentralbord" og samtaler kan viderekobles dersom en annen av la- gets likepersoner bør brukes, forklarer han.

IKKE NØDVENDIGVIS FLERE – MEN MER TILGJENGELIGE

Utvalget forteller at de ikke nødvendigvis ønsker flere likepersoner, men at det er et behov for å få oversikt over hvem som er likepersoner i de forskjellige lagene, og at likepersonene blir godt involvert i sitt lokale styre. De håper at den nye likeper- sonhåndboka og -telefonen vil motivere likepersonene og styrene i lagene.

-Vi holder fokus på at likepersonene skal være trygge i sin rolle, for det er en fantastisk tjeneste de utfører, for- klarer Hilde.

Dette kan bare skje med bl.a. et tettere samarbeid og med større involvering i lagene.

- Vi jobber kontinuerlig med å øke kunn- skapene der ute og å gi lagene en større eierskap til tjenesten og tilbudet. En av de store utfordringene er å gjøre like-

persontjenesten mye bedre kjent lokalt, sier Wenche.

- Alle er medmennesker til en eller annen, men ikke alle er likepersoner.

HVA SKJER FREMOVER

Likepersonutvalget er sammensatt av både erfarne og mindre erfarne likeper- soner, samt Wenche som "ser det hele utenfra". Sammensetningen er gjort be- visst for å klare å se tjenesten fra ulike ståsteder.

-Vi er instansen som skal gi råd til lands- styret om hvor vi bør legge trykket. Da er det smart å se tjenesten fra ulike ståste- der, forklarer Aina.

På vårens regionskonferanser og på tillitsmannskonferansen til høsten vil likepersontjenesten ett av temaene.

LIKEPERSONHÅNDBOK FOR Å LØFTE TJENESTEN

Et av de viktigste arbeidene likepersonutvalget har gjen- nomført er å få laget en likepersonhåndbok.

Håndboka, som er blitt til etter gode innspill fra likepersoner og lokale styre, er laget for å gi deg en innføring i likepersonarbeidet. Men den kan også fungere som et godt hjelpemiddel i forbered- elser til likepersonsamtalen.

Generalsekretær Ingeborg Dahl-Hilstad skriver i forordet:

"Når man blir berørt av skade er det naturlig å føle seg usikker og kanskje også redd for fremtiden. Mange føler seg fremmedgjort og usikker på hvordan de skal ta tak i den nye livssituasjonen. Å få snakke med en som deg, en likeperson, kan derfor være veldig viktig på deres vei frem til den nye hverdagen. Du er beviset på at det er mulig å komme seg videre og du kan være med på å gi dem håp om at det nytter. For mange kan dette være avgjørende for å ta de første skrittene fremover."

Personskadeforbundet LTN og utvalget håper håndboka vil komme til nytte for mange.